

ระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลัก
การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่
บริเวณชายแดนไทย-พม่า

The Level of Administration of Development Based on
Good Governance of the Sub-District Administration
Organizations in Thai-Myanmar

ณัฐพัชร สุทธิพรพนชัย¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารโครงการพัฒนา ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาทางการเมือง ด้านการพัฒนาเมือง และด้านการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และ จังหวัดระนอง ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 356 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบความมั่นคงจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9895 (α coefficient = .9895) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน อันดับค่าเฉลี่ย สถิติสหสัมพันธ์ สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิเคราะห์การบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีระดับการพัฒนามาก เมื่อพิจารณาการบริหารเพื่อการพัฒนาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารโครงการพัฒนา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาทางการเมือง และด้านการพัฒนาสังคม ตามลำดับ

¹ นักศึกษา หลักสูตรปริญญาโทบริหารงาน (การจัดการ) มหาวิทยาลัยสยาม ถนนเพชรเกษม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160 และอาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี 71190

Abstract

The purposes of this research were to examine the level of administration of development, including project management, economic, social, political, urban and rural development. The population of this research was chairperson of the sub-district administration organizations of 10 provinces along the Thai-Myanmar border, including Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son, Tak, Kanchanaburi, Ratchaburi, Phetchaburi, Prachuap Khiri Khan, Chumphon and Ranong provinces. Data were collected by using questionnaires for targeted groups who were 356 chairmen of sub-district administration organizations. The instrument used for this research was questionnaire items developed to test the validity which was approved by experts with Item-Objective Congruence Index at 1.00 and a confidence level at .9895 (α Coefficient = 0.9895). The statistical analysis used was descriptive statistics, percentage, mean, standard deviation, mean sequence, correlation analysis and multiple regression analysis (stepwise selection). The result of the research on level of administration of development of sub-district administration organizations was of high level. When considering each item, the highest point was project management, the second was political development, and the least point was social development.

บทนำ

การบริหารการพัฒนาสมัยใหม่มีความสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าองค์ความรู้ด้านการบริหารการพัฒนาแบบดั้งเดิม การบริหารการพัฒนาแบบดั้งเดิมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงที่ไม่รวดเร็วนัก มักจะมุ่งเน้นการบริหารการพัฒนาเฉพาะด้าน ส่วนนักบริหารการพัฒนาสมัยใหม่จะต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงกระแสโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบทั้งต่อองค์การ การให้บริการของภาครัฐ การกำหนดนโยบายการพัฒนา การพัฒนาธุรกิจ การบริหารชุมชน และทรัพยากรองค์ความรู้ พัฒนบริหารศาสตร์สมัยใหม่จึงต้องบริหารเพื่อให้มีการปรับตัวได้อย่างดี มองการพัฒนาในระยะยาวขึ้น รวมทั้งเห็นความเชื่อมโยงของปัจจัยต่าง ๆ ที่ชัดเจนขึ้น การบริหารการพัฒนาสมัยใหม่จะมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ที่มองภาพการพัฒนาที่เป็นองค์รวม มองภาพกว้างขึ้น เช่น นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ เดิมมุ่งเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การใช้กลไกตลาดและเปิดเสรี จึงเกิดกระแสแนวคิดการพัฒนาใหม่ เป็นการเจริญเติบโตที่มีคุณภาพ ต้องเป็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มี

ลักษณะที่สำคัญ คือ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สม่ำเสมอ การเจริญเติบโตที่ต้องช่วยให้เกิดความ
กันต่ออยู่ดีของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไม่กระจุกตัว การเจริญเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและ
ทรัพยากรธรรมชาติ การมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจที่ดี สามารถรับมือกับปัจจัยเสี่ยงจากโลกภายนอก
ที่เข้ามากระทบได้ จึงการพัฒนาเศรษฐกิจที่มีคุณภาพนี้จะต้องคำนึงถึงสถาบันต่าง ๆ ในสังคม
นอกเหนือจากทางเศรษฐกิจด้วย การบริหารการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ก็เช่นกัน มีการขยายองค์ความรู้ให้
ครอบคลุมมากขึ้น การบริหารองค์การ ความรู้เดิมมององค์การแบบกลไก แต่ทฤษฎีการบริหารองค์การ
สมัยใหม่วิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนขององค์การกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก ใน
การบริหารการพัฒนาภาครัฐแนวใหม่ เป็นการนำแนวคิดหรือตัวแบบการจัดการสมัยใหม่แนวธุรกิจมา
ประยุกต์มาใช้กับภาครัฐ เพื่อให้การบริหารงานของภาครัฐเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิด
ประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับแนวคิดการเสริมพลัง โดยเฉพาะแนวทางการ
มีส่วนร่วมของสมาชิกในองค์การ และการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ มีแนวทางหลัก ๆ ได้แก่ การ
บริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ฌักรูฟงส์ ทองภักดี (2550, น. 1-2)

นอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดหลักการสำคัญของการบริหารจัดการที่ดีไว้ในแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไว้เพื่อเป็นการกำหนดนโยบายด้านการบริหารจัดการที่ดีอย่างต่อเนื่อง
ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) กล่าวไว้ว่า รัฐได้มีแนว
ทางการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ได้กำหนดแนวทางเพื่อสร้างการบริหาร
จัดการที่ดีในยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาชาติ คือการพัฒนาให้รัฐและประชาชนมีความเข้าใจที่ดี มี
ความรับผิดชอบและความเอื้ออาทรต่อกัน ทั้งนี้เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐและประชาชนดำเนินไป
ในเชิงสร้างสรรค์และเสริมสร้างสมรรถนะซึ่งกันและกัน การพัฒนาภาครัฐที่สอดคล้องกับแนว
ทางการบริหารจัดการที่ดี เพื่อสร้างระบบการบริหารที่ทำให้เกิดดุลยภาพระหว่างประโยชน์ของคนใน
แต่ละชุมชน และประโยชน์ของชาติ ที่ทำให้เกิดดุลยภาพขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) มีการกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการบริหาร
จัดการที่ดี เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ เป็นพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศ
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เน้นการปฏิรูประบบการบริหาร
จัดการภาครัฐ การบริหารจัดการที่ดีของภาคธุรกิจเอกชนการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
กระบวนการพัฒนา และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้
กำหนดพันธกิจด้านธรรมาภิบาล ไว้ว่า "พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการ
กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม
รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
สู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและการใช้ทรัพยากร" สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2552, น. 118) นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2550 สภาของรัฐธรรมนูญด้านแนวนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินด้านการพัฒนา
ระบบงานภาครัฐ ได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรมและ
จริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบวิถีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการ
แผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมือง
ที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2550, น. 22) และแผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11(พ.ศ. 2555 - 2559) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2.1.2
"เพื่อให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุขและสังคมมี ธรรมมาภิบาล และได้
กล่าวไว้ในเป้าหมายหลักข้อที่ 2.2.4 "สังคมไทยมีความสงบสุขอย่างมีธรรมมาภิบาล" การวางแนวทาง
ดังกล่าวไว้นี้ มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน
บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ โดยที่รัฐต้อง
กำหนดขอบเขตและความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจหน้าที่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วน
ท้องถิ่นให้ชัดเจน สนับสนุนให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาโดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมสนับสนุน
งบประมาณให้จังหวัด มีศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับความต้องการและความ
จำเป็นของประชาชน ให้ความสำคัญแก่การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเท่า
เทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนาทุกด้านตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ไม่จำกัดเฉพาะเรื่องที่เป็น
อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ในด้านบุคลากร ต้องมุ่งเน้นการพัฒนาบุคลากร
ภาครัฐทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ ให้มีความสามารถคู่คุณธรรมและ
จริยธรรม จัดระบบงานเพื่อบริการสาธารณะให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถ
ตรวจสอบได้ พัฒนาวิธีปฏิบัติราชการโดยยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมมาภิบาล
ในการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (สำนักงาน
คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555, น. 52)

ในการประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า องค์การ
บริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จำนวน 3,425 แห่ง (ร้อยละ 50.82) มีประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ใน
ระดับต่ำ รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3,314 แห่ง (ร้อยละ 49.18) และไม่มีองค์การ
บริหารส่วนตำบลแห่งใดเลยที่มีประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในระดับสูง ตลอดจนเกิดปัญหาการ
ทุจริตคอร์รัปชัน ความไม่โปร่งใสในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้ผ่านการ
ร้องเรียนหรือไม่ได้รับการตรวจสอบจากหน่วยงานต่างๆ ก็ยังมีอีกมาก ซึ่งล้วนเป็นปัญหาสำคัญที่ต้อง
เร่งดำเนินการแก้ไข (ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ, 2547)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตาม
หลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยมี
วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีของ

องค์การบริหารส่วนตำบลคืออะไร ซึ่งผลของการศึกษาที่ได้ระบ่งชี้ไปทำให้เกิดประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและแผนงานโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตต่อไป

จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิด (conceptual framework) ได้ดังนี้

<p>ตัวแปรอิสระ : การบริหารจัดการที่ดี</p> <p>IV1 หลักนิติธรรม</p> <p>IV2 หลักคุณธรรม</p> <p>IV3 หลักความโปร่งใส</p> <p>IV4 หลักการมีส่วนร่วม</p> <p>IV5 หลักความพร้อมรับผิด</p> <p>IV6 หลักความคุ้มค่า</p> <p>IV7 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p> <p>IV8 ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้</p> <p>IV9 ด้านการบริหารจัดการ</p> <p>IV10 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p>	<p>ตัวแปรตาม : การบริหารเพื่อการพัฒนา</p> <p>DV1 ด้านการบริหารโครงการพัฒนา</p> <p>DV2 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ</p> <p>DV3 ด้านการพัฒนาสังคม</p> <p>DV4 ด้านการพัฒนาทางการเมือง</p> <p>DV5 ด้านการพัฒนาเมือง</p> <p>DV6 ด้านการพัฒนาชนบท</p>
---	---

ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้นำแนวคิดหลักการบริหารจัดการที่ดีของทวิตตี บุรีกุล และคณะ (2549, น. 83-95) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในด้านตัวแปรหลักการบริหารจัดการที่ดี 10 หลัก ประกอบด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักองค์กรแห่งการเรียนรู้ หลักการบริหารจัดการ และหลักการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งตัวแปรตาม (dependent variables) ได้นำแนวคิดการบริหารเพื่อการพัฒนาของเว็ดเนอร์ (Weidner, 1962, p. 254) มีองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 6 ด้าน คือ หนึ่งด้านการบริหารโครงการพัฒนา แนวคิดของเทลเลอร์และวัตลิง (Taylor and Watling, 1979, p. 1-12) นิโกร และนิโกร (Nigro and Nigro, 1984, p. 12) แรนด์คอฟและพอสเนอร์ (Randolph and Posner, 1988, p. 11) และติน ปริญญพุกทธี (2550, น. 154-156) รองด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แนวคิดของมีเหมินท์ (Mehment, 1978, pp 175-176) เจ็นนิง และ เวิสส์ (Jennings and Weiss, 1982, pp. 10-22) และติน ปริญญพุกทธี, 2531, น.118-119) สามด้านการพัฒนาสังคม (Department of Economic and Social Affairs, United Nations, 1975, p. 8) แนวคิด

ของบิชอป และเคย์ (Bishop and Kay, 1989, p. 15) และดิน ปรัชญพฤทธิ (2550, น. 268) สื่อด้านการ
พัฒนาทางการเมือง แนวคิดของดาย (Dye, 1981, p. 1) เฟรด ริกส์ (Fred Riggs, 1967 p. 317)
และดิน ปรัชญพฤทธิ (2550, น. 287) หัวด้านการพัฒนาเมือง แนวคิดของฟิเกอร์และเกรฟ (Ficker
and Graves, 1971, pp. 79-81) เทเลอร์ (Taylor, 1980, pp. 152, 269-271) และดิน ปรัชญพฤทธิ
(2550, น. 318) หัวด้านการพัฒนาชนบท แนวคิดของไบรแอนท์ และไวท์ (Bryant and White, 1984,
p. 2) โร และ เรฟฟอร์มา (Ro and Reforma, 1985, p. 147) และดิน ปรัชญพฤทธิ (2550, น. 334)

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการที่ดี มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 2 การบริหารจัดการที่ดี ด้านหลักนิติธรรม มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 3 การบริหารจัดการที่ดี ด้านหลักคุณธรรม มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 4 การบริหารจัดการที่ดี ด้านหลักความโปร่งใส มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 5 การบริหารจัดการที่ดี ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 6 การบริหารจัดการที่ดี ด้านหลักความพร้อมรับผิด มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 7 การบริหารจัดการที่ดี ด้านหลักความคุ้มค่า มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 8 การบริหารจัดการที่ดี ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 9 การบริหารจัดการที่ดี ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 10 การบริหารจัดการที่ดี ด้านการบริหารจัดการ มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

สมมติฐานที่ 11 การบริหารจัดการที่ดี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีผลต่อระดับการบริหารเพื่อการพัฒนา

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

รูปแบบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเชิงนิรนัย (deductive) ในการนำแนวคิดจากทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้รับการพิสูจน์แล้ว มาสร้างสมมติฐานเพื่อพิสูจน์สถิติสหสัมพันธ์ (correlation) และเพื่อพิสูจน์สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณ (multiple regression) ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ตั้งอยู่ใน 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาบญบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง จำนวนทั้งสิ้น 648 แห่ง มีประชากรทั้งหมด จำนวน 3,240 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 356 คน โดยให้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยจะแบ่งประชากรออกเป็น 3 ชั้นภูมิ คือ อำเภอ ตำบล และตำแหน่ง แยกตามอำเภอ ตำบล และตำแหน่ง แล้วได้ตัวอย่างที่เลือกมาจากทุก ๆ อำเภอ ตำบล และตำแหน่ง ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล หลังจากนั้นนำมากำหนดสัดส่วนแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยใช้การจับฉลากแบบไม่สุ่มประชากรที่ถูกสุ่มแล้วขึ้นมาอีก (simple random sampling without replacement)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (research instruments) คือ แบบสอบถาม (questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความพร้อมรับผิด ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านการ

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารโครงการพัฒนา ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาทางการเมือง ด้านการพัฒนาเมือง และด้านการพัฒนาชุมชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทางทฤษฎีแนวความคิดจากผลงานวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดอันแสดงให้เห็นถึงตัวแนวความคิด ทฤษฎี เพื่อการเลือกสรรตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการที่ดีมาให้เป็นเกณฑ์ในการชี้วัดได้อย่างถูกต้อง และหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการบริหารเพื่อการพัฒนา เพื่อศึกษาระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม โดยการใช้แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ในการบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percent) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดี และการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการบรรยายลักษณะโดยทั่วไปของระดับการบริหารเพื่อพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการถดถอยเชิงพหุคูณเพื่อหาชุดตัวแปรของสมการและอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งเป็นนายก อบต. และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา ในภาพรวม มีระดับการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านลำดับค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหาน้อย อันดับแรก คือ ด้านการบริหารโครงการพัฒนา รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาทางการเมือง ตามตาราง 1 ดังนี้

การบริหารเพื่อการพัฒนา	\bar{X}	S.D.	ระดับการพัฒนา	อันดับ
1. ด้านการบริหารโครงการพัฒนา	3.68	0.87	มาก	1
2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	3.25	1.03	มาก	6
3. ด้านการพัฒนาสังคม	3.61	0.96	มาก	3
4. ด้านการพัฒนาทางการเมือง	3.66	0.93	มาก	2
5. ด้านการพัฒนาเมือง	3.49	1.02	มาก	5
6. ด้านการพัฒนาชนบท	3.59	0.97	มาก	4
ค่าเฉลี่ยการบริหารเพื่อการพัฒนา	3.55	0.96	มาก	

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 1 พบว่า การบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา ในภาพรวม มีระดับการพัฒนามาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.96) เมื่อพิจารณารายด้านลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรก คือ ด้านการบริหารโครงการพัฒนา ($\bar{X} = 3.68$, S.D. = 0.87) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาทางการเมือง ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.93) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 1.03)

ทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ตัวแปร การบริหารจัดการที่ดีตามหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่สามารถทำนายระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation) ระหว่างการบริหารจัดการที่ดี ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความพร้อมรับผิด หลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่สามารถทำนายการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามตาราง ดังนี้

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการที่ดี

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	Y
X ₁	1.000										
X ₂	.472**	1.000									
X ₃	.419**	.410**	1.000								
X ₄	.400**	.398**	.485**	1.000							
X ₅	.419**	.422**	.461**	.503**	1.000						
X ₆	.416**	.405**	.439**	.495**	.481**	1.000					
X ₇	.396**	.390**	.384**	.421**	.438**	.455**	1.000				
X ₈	.378**	.364**	.383**	.406**	.411**	.424**	.470**	1.000			
X ₉	.406**	.418**	.400**	.421**	.452**	.457**	.473**	.487**	1.000		
X ₁₀	.354**	.347**	.326**	.365**	.383**	.397**	.358**	.414**	.448**	1.000	
Y	.348**	.388**	.338**	.350**	.385**	.372**	.379**	.374**	.419**	.360**	1.000

**P<.01

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 2 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ พบว่า หลักความโปร่งใส หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วม ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หลักความคุ้มค่า ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักความพร้อมรับผิด หลักคุณธรรม และด้านการบริหารจัดการ ที่สามารถทำนายระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = .338, .348, .350, .360, .372, .374, .379, .385, .388$ และ $.419$ ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 โดยด้านหลักความโปร่งใสมีความสัมพันธ์กับด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่ำที่สุด ($r = .326$) และด้านหลักการมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์กับด้านหลักความพร้อมรับผิดสูงที่สุด ($r = .503$)

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การบริหารจัดการที่ดี ซึ่งประกอบด้วย ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความพร้อมรับผิด ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่สามารถทำนาย

ระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ตาม ตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณการบริหารจัดการที่ดี

ตัวแปร	SS	df	MS	F	Sig
สมการถดถอย	80.625	4	20.156	102.971	0.000**
ค่าคงเหลือ	68.707	351	.196		
รวม	149.332	355			

** P < .01

ลำดับของตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	R	R ²	Adj R ²	b	Beta	t
1. ด้านการบริหารจัดการ (X ₀)	.515	.471	.469	.248	.320	4.904**
2. ด้านหลักคุณธรรม (X ₁)	.542	.522	.520	.184	.245	4.568**
3. ด้านหลักความพร้อมรับผิดชอบ (X ₂)	.548	.533	.529	.118	.149	2.537**
4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X ₁₀)	.551	.540	.535	.095	.121	2.224**

Constant (a) = 1.201 S.E. = .121 F = 102.971**

** P < .01

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง 3 พบว่า ตัวแปรแรกที่เข้าสู่สมการ คือ ด้านการบริหารจัดการ (X₀) ตามด้วยตัวแปรด้านหลักคุณธรรม (X₁) ตามด้วยตัวแปรด้านหลักความพร้อมรับผิดชอบ (X₂) และตามด้วยตัวแปรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (X₁₀) ตามลำดับ โดยด้านด้านหลักนิติธรรม (X₃) ด้านหลักความโปร่งใส (X₄) ด้านหลักการมีส่วนร่วม (X₅) ด้านหลักความคุ้มค่า (X₆) ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (X₇) และด้านองค์กรแห่งการเรียนรู้ (X₈) ถูกตัดออกจากสมการ เมื่อตัวแปรทั้ง 4 เข้าสู่สมการแล้ว ตัวแปรอิสระที่สามารถอธิบายหรือพยากรณ์ตัวแปรตาม หรือระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ได้มากที่สุดจากมากไปหาน้อย โดยพิจารณาจากค่า Beta คือ ด้านการบริหารจัดการ (X₀) ด้านหลักคุณธรรม (X₁) ด้านหลักความพร้อมรับผิดชอบ (X₂) และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (X₁₀) (ค่า Beta = .320, .245, .149, และ

121 ตามลำดับ) โดยปัจจัยทั้ง 4 นี้มีอิทธิพลทางบวกสามารถอธิบายตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเหนือระดับ 0.01 ทุกตัวแปรและมีความสามารถในการอธิบายระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่าได้แตกต่างกัน สำหรับสมการที่ถูกสร้างขึ้นมากและมีความสามารถในการอธิบายได้ถึงร้อยละ 54.0 ($R^2 = 0.540$) หรือร้อยละ 53.5 (Adjust $R^2 = 0.535$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า มีการอภิปรายผล ดังนี้

4. การบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีระดับการปฏิบัติถ่ายทอดเรียนรู้ทั้งองค์การ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยยึดหลักการธำรงรักษาความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกฝ่าย การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่บนพื้นฐานที่แสดงให้เห็นถึงการเคารพกฎระเบียบ ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลวางตัวเป็นกลางอย่างสม่ำเสมอ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการยอมรับจากประชาชนว่ามีความเที่ยงธรรมแก่ทุกฝ่าย องค์การบริหารส่วนตำบลมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องได้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถชี้แจงอธิบายต่อสาธารณชนได้ถึงเหตุผลในการตัดสินใจในการดำเนินงาน ต่างๆ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้พร้อมรับการแสดงความคิดเห็นจากประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลของเรานำความคิดเห็นจากประชาชนมาปรับปรุงการทำงานอยู่เสมอ องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสร้างเสริมค่านิยมใหม่ ที่เน้นเรื่องการบริหารงานที่ดี มีความเป็นวิชาชีพให้กับบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ปฏิบัติงานที่มีความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาให้กับประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดขั้นตอนกระบวนการ ระยะเวลา ดำเนินการ และมาตรการการให้บริการประชาชนที่ชัดเจน องค์การบริหารส่วนตำบลมีแผนการดำเนินงานเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนร่วมมือร่วมใจกันประหยัดทรัพยากรในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ และทักษะของผู้ปฏิบัติงานให้สามารถปฏิบัติงานได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ บุคลากรในหน่วยงานของเรามีความผูกพันและสามัคคีต่อกัน องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแลกเปลี่ยนความรู้/ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกอยู่เสมอ ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุนให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการความรู้ขององค์การอย่างเพียงพอ องค์การบริหารส่วนตำบลกระจายงบประมาณไปยังฝ่ายต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการทบทวนกลยุทธ์ในการบริหาร โดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของภารกิจในการให้บริการประชาชน ซึ่งประชาชนสามารถติดต่อสอบถามข้อมูล แสดงความคิดเห็นผ่านทางเครือข่ายสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ตลอดเวลาหลายช่องทาง เช่น ทางโทรศัพท์ กล้องรับความคิดเห็น และเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วน

ตำบล เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล มีการนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการจัดทำนโยบายและแผนเชิงกลยุทธ์

2. การบริหารเพื่อการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่า ด้านการบริหารเพื่อการพัฒนา ในภาพรวม มีระดับการพัฒนาสูง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปรับปรุงคุณภาพ และขยายบริการของโรงพยาบาล และสถานีนอนาถมัยให้ทั่วถึงทั้งในชนบท และชุมชนเมืองมีการพัฒนาด้านต่าง ๆ คำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ มีการส่งเสริมการกีฬาเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต มีการกระจายโอกาสทางการพัฒนาโดยเน้นคุณภาพ และความเสมอภาคมีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กัน มีการให้สวัสดิการพื้นฐานให้แก่ประชาชน เช่น การให้บริการสาธารณสุข การให้ความปลอดภัยและความมั่นคง มีการจัดบริการด้านสาธารณสุขให้ประชาชนอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมกัน มีการจัดระบบการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพให้กับเด็ก และเยาวชนในพื้นที่ มีการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง มีการพัฒนาชนบทเน้นการให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในชนบทให้สามารถประกอบอาชีพได้ มีการนำโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติจริงในพื้นที่ มีโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีรากฐานจากปัญหาท้องถิ่น มีการกำหนดโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีการศึกษาปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากโครงการแล้วนำมาวางแผนการพัฒนาต่อไป มีโครงการที่มีหน้าที่รับผิดชอบการพัฒนาท้องถิ่นและการใช้ทรัพยากรอย่างเต็มที่ และมีการประเมินผลโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร ซึ่งประกอบด้วย 10 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และ จังหวัดระนองเท่านั้น ควรนำกรอบแนวคิดระดับการบริหารการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ไปใช้กับจังหวัดอื่น ๆ องค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นที่สูงกว่านี้อีก เพื่อเป็นการยืนยันความเชื่อถือได้ของกรอบแนวคิดการบริหารการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีที่พัฒนาขึ้น

2. การวิจัยระดับการบริหารเพื่อการพัฒนาตามหลักการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านี้ มีข้อจำกัดในหลายประเด็น เช่น ข้อจำกัดในด้านระยะเวลาในการเก็บข้อมูล งบประมาณ และการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ต้องการทำวิจัยในประเด็นนี้ ควรทำการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนทั่วไป เพื่อจะได้มุมมองในภาพรวมถึงการบริหารจัดการที่ดีและการบริหารการพัฒนา และความคาดหวังของประชาชนในที่ตรงกับความต้องการในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- ณัฐพงศ์ ทองภักดี. (2550). การบริหารการพัฒนา: บูรณาการตามกรอบปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง. ใน *การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2531). ข้าราชการกับการบริหารการพัฒนา. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารรัฐกิจ เปรียบเทียบและการบริหารการพัฒนา หน่วยที่ 12 สาขาวิทยาการจักษุการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2550). *การบริหาร การพัฒนา ความหมาย เนื้อหา แนวทาง และปัญหา* (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2552). *การพัฒนาองค์การสมัยใหม่* [เอกสารประกอบการสอน]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา.
- ถวิลวดี บุรีกุล และ วันชัย วัฒนศัพท์. (2549). *โครงการขยายผลเพื่อนำตัวชี้วัดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีระดับองค์กรไปสู่การปฏิบัติ*. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- ปิยะนุช เงินคล้าย และคณะ. (2547). การประเมินประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 7(ฉบับพิเศษ), 42-68.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*. (2551). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2548). *ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2545). *การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2552). *10 ปีชนบทไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- _____. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). *การพัฒนาคุณภาพบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน.
- Bryant, C., and White, L. G. (1984). *Managing development in the third world*, Vol. 2. Boulder, CO: West View Press.

- Bishop, M., and Kay, J. A. (1989). *Privatization and the performance of public firms, A paper presented at the conference on privatization: Lessons from Europe & ASEAN*. Singapore: n.p.
- Dye, T. R. (1981). *The politics of equality*. New York: Bobbs-Merrill.
- Ficker, V.B., and Graves, H. S. (1971). *Social science and urban crisis: Introductory readings*. New York: Macmillan.
- Frances, D. K. (2003). *How do organizations align human resource management with information technology? An exploratory study of four Australian firms*. Melbourne: University of Melbourne.
- Jennings, A., and Weiss, T. C. (1982). *The challenge of development in the eighties: Our response*. Oxford: Oxford Pergamum Press.
- Mehment, D. (1978). *Economic planning and social justice in developing countries*. London: Croom Helm.
- Nigro, F. A. and Nigro, L. G. (1984). *Modern public administration* (6th ed.). Manila: Harper.
- Randolph, W. A., and Posner, B. Z. (1988). *Effective project planning and management: Getting the job done*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Ro, C. H., and Reforma, M. A. (Ed.). (1985). *Social change and administrative reform towards the year 2000*. Seoul: ERoFA-Eastern Regional Organization for Public Administration.
- Taylor, W. J. and Watling, T. E. (1979). *Successful project management*. London: T.J. Press.
- Weidner, E. W. (1962). Development administration: A new focus for research. In F. Heady and S.L. Stokes (Eds.), *Papers in comparative public administration*. Ann Arbor, MI: Institute of Public Administration.